

“La crisi de Macedònia és essencialment importada”

Liubomir Frchkovski (43 anys), ex-ministre de l'Interior (1992-1996) i d'Afers Estrangers (1996-1998), ensenya Dret Internacional a la Universitat de Skopje. La seua participació en els governs precedents i el seu càrrec actual d'assessor del president macedoni el fan coneixedor de la situació i dels seus antecedents, i la distància que el separa de les autoritats li permet expressar-se amb independència. Frchkovski respira un optimisme sorprenent, en contrast amb la preocupació regnant.

—Què opina vostè sobre l'estat actual de la crisi?

—La crisi està entrant en la fase final, independentment d'algunes declaracions dels interessats d'ambdós bàndols. La normalitat començarà amb la recuperació territorial, i amb l'acord polític entre els partits que representen distints interessos. Un diàleg que inclou negociacions sobre els canvis constitucionals, lleis i obligacions subscrietes davant de la comunitat internacional respecte a les reformes que exigeixen un llarg període d'aplicació.

—Creu vostè que hi ha disposició i maduresa política per a aconseguir un acord durador?

—La maduresa política no ha faltat mai, es tracta més aviat de la confusió creada per la utilització de la violència amb fins polítics.

—Com valora la reacció de la comunitat internacional?

—El cas del suport a Macedònia és un exemple rar d'unanimitat en la comunitat internacional. Però el que realment importa és la política d'aquesta respecte al Kosovo. Hi ha malestar per la incapacitat d'impedir el suport logístic dels extremistes procedents de Kosovo, i el suport financer (per part de la diàspora albanesa) des de Suïssa, Alemanya, Bèlgica i Itàlia.

—Diversos polítics macedonis han declarat sentir-se traïts per l'OTAN?

—És absurd esperar que ells facen la guerra en el nostre lloc. Però l'OTAN,

El president macedoni, Boris Trajkovski. Liubomir Frchkovski és assessor seu.

“No hi ha prou energia perquè esclate una guerra civil”

com a garant de la desmilitarització de les zones conflictives, s'hi hauria d'implicar, aquest seria el pas esperat. El fet que els extremistes armats hagen d'enfrontar-se amb l'OTAN ajudaria a relaxar la zona.

—En el cas que s'arribe a un acord polític i es tanque la crisi, pensa vostè que les dues comunitats podran recuperar la confiança mútua, després de tot?

—Per a una comunitat multiètnica del tipus de Macedònia, és irrellevant si els seus diferents integrants es volen, confien un en l'altre, o no. El que compta és el marc polític que defineix l'estat. Macedònia té una peculiar posició geoestratègica, disposa d'una alta presència internacional, i ofereix a tots els individus les mateixes oportunitats. La crisi actual no està relacionada amb els problemes interns del nostre país, sinó amb la situació

de Kosovo, i no hauríem pogut fer res nosaltres per a evitar-la. Un no pot elegir els seus veïns! El principal és que la majoria de la població eslava i albanomacedònia no vol la confrontació, i açò permetrà la reconciliació a la curta.

—La crisi macedònia és importada?

—Essencialment, sí. La posició dels albanesos és molt millor a Macedònia que a Kosovo o Albània mateixa. Per tant, no és lògica la utilització de la violència pels albanomacedonis per a aconseguir aquest vint per cent de drets més que, segons ells, els falta. Es tracta d'un moviment artificial.

—No li fa por que esclate una guerra civil?

—No hi ha energia per a això. Els serbis de Bòsnia, per exemple, disposaven d'una capacitat destructiva superior i tenien el suport de l'estat serbi. Aquí això no es dona.

—Quin dels models europeus es podria aplicar en Macedònia?

—La federalització és el pitjor perill, per portar directament al desmembrament. Com a exemple de l'estat unitari, l'única cosa acceptable, es podria prendre el de Dinamarca o el dels Països Baixos.

—Els alumnes albanesos aprenen el macedoni aviat, però i els eslavomacedonis l'albanès?

—En la situació actual, no es pot esperar tant. En la nostra Universitat, hi havia una càtedra de la llengua albanesa per als no albanesos, amb un grup d'estudiants en creixement constant. La violència ha tallat el procés. Caldrà esperar un cert temps perquè es recupere la confiança. Un gran avantatge de les comunitats ètniques de Macedònia és la seua total diferència, un fet que fa que no entren en competició. És un bon començament, quan l'estat disposa d'un marc legal adequat. Jo pense que el risc és major entre comunitats que s'assemblen i volen o intenten assimilar-se mútuament.

Gani Jakupi